

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

5. Ephr[a]em inter angustias votum edit religionis.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45699**

ævi antè acti, & annales virtæ vestræ recognoscite; fortè iam olim aliquid peccasti; nec dum expiasti. Hic illi fassi calumniam sorori fastam, & ademptam hereditatem. Tertius depontanum illum à se in aquas præcipitatum dixit. Extorta à singulis confessione, aperui, quæ cognoveram de alijs, qua illi narratione attinerti formidare cœperunt vindictam diuinam.

## V.

In sequenti die Quæstor omnes ad publicum Tribunal adducit præcipit; ubi, spectante toto populo, rotarum gyris adstricti diuque excarnificati facinora sua omnia ediderunt; cædes, adulteria, calumnias, lataque sententia, me præsente, in furcam acti animas exhalârunt. Quid mihi tunc animi, quis sensus ac trepidatio fuit? Lictores enim, age puer, inquiunt, non ita quæstionem, ut nuper, euades; quibus ego externatus mortuo propior, quam viuo videbar. Dein prætor, puerum, inquit, veste spoliatus, spoliatum loris à manibus pedibusque distendite, neruisque bulbis mactate. Hic ego calumnae mille votis onerari, Deumque infirmis precibus placare conatus, religionem professurum spondi, si me præsenti supplicio eximeret, & vinculis expedito salutem expediret. Audire mox Dei clementia visa lacrymabiles gemitus meos. Ex Concilio Iudicam primus monet prætorem, ut, si videatur, in aliud tempus cognitionem rei geret meæ causæ. Prandij horam esse, reducor ergo oneratus ferro in vincula, aliosque dies quinque supra viginti in custodia solis exigo. Cum ecce tibi rufus ille iuuenis (haud dubie tutelaris Genius) mihi iam tertium adstat & compellans: satisfé credis iam, inquit, iusto Dei Iudicio mundum administrari? Nec quidquam contra æquitatem ab eo fieri plus satis, inquam, intellexi Mirabilia opera Domini, Omnipotentes vias eius. Nec enim tantum intellexerat, quam iusto Dei Iudicio in carcere sui socios fuerit animaduersum; sed prima statim vice, quæ Angelus ei apparuit, digitum intendit ad caussam tantæ calamitatis, miserum scilicet pecus, quod crebra lapidatione confecerat; quam caussam ipse etiam ceteris captiuis ingende dederit.

## VI.

Nam mens uno ante, quam in carcere daretur, quid fecerit ipse sic narrat. Cum puer, inquit, sanè malè moratus, iussu parentum suburbium peterem, repartam in saltu buculam fore gravidam